

04.05.2020r. PONIEDZIAŁEK

1. Ozdabianie napisu Polska

Potrzebujemy kartkę z napisem POLSKA, kontur mapy Polski, kredki

Dziecko podaje nazwę kraju, w którym mieszka, kończy zdanie *Polska to...* R. zapisuje propozycje dziecka na konturze mapy Polski.

Dziecko dostaje napis **Polska** (napisany przez R. lub wydrukowany i ozdabia go według własnego pomysłu)

2. Ćwiczenia poranne

- Zabawa orientacyjno-porządkowa *Hop – Bęc*.
Dziecko maszeruje w różnych kierunkach po pokoju. Na hasło: *Hop* wyskakuje w górę, a na hasło: *Bęc* – przykuca. Po wykonaniu tych czynności ponownie przechodzi do marszu.
- Ćwiczenia dużych grup mięśniowych *Sięgnij jak najwyżej*.
Dziecko wspina się na palce, wyciąga ręce naprzemiennie w górę, aby sięgnąć jak najwyżej; następnie wykonuje siad klęczny, przyciska głowę do kolan – stara się zwinąć w jak najmniejszą *kulkę*.
- Ćwiczenia nóg *Jak sprężynka*.
Dziecko wykonuje rytmiczne przysiady i wspięcia w tempie kłaśnień Rodzica.
- Ćwiczenie równowagi *Kto potrafi?*
Dziecko dotyka prawym łokciem lewego kolana i odwrotnie; wytrzymuje chwilę w tej pozycji.

3. Oglądanie mapy Polski.

Mapa Polski.

Dziecko ogląda mapę. R. wyjaśnia, co oznaczają poszczególne kolory. Odszukuje Wisłę, Bałtyk i Warszawę. R. wskazuje miejscowość zamieszkania dzieci.

4. Słuchanie opowiadania Agaty Widzowskiej „Zakochany w syrenie”

Książka (s. 72–73) dla dziecka.

Ada wróciła z tatą z przedszkola i od razu zaczęła opowiadać o wydarzeniach dnia.

– Dzisiaj rysowaliśmy Syrenkę – powiedziała.

– Taki stary samochód? – zdziwił się Olek, który wiedział wszystko o dawnych modelach samochodów takich jak trabant, syrenka i warszawa.

– Sarenkę? – zapytała mama, która w tym czasie miksowała truskawki i nie dosłyszała głosu córeczki.

– Ojejku, nikt mnie nie rozumie – westchnęła Ada i rozwinęła swój rysunek.

– Syrenka warszawska! Kobieta z ogonem ryby i z tarczą – zawołał Olek. – Znam ten pomnik, bo byliśmy tam z klasą.

– Jeśli chcesz, to opowiem ci legendę o tym pomniku i o powstaniu Warszawy – zaproponowała Ada.

– Chce.

Ada wyjęła jedną ze swoich małych lalek i owinęła jej nogi wstążką, tak, żeby przypominała ogon ryby. Zaczęła opowiadać:

– W pewnej wiosce żyła sobie piękna syrena, która nie była zwykłą dziewczyną, bo zamiast nóg miała płetwę. Mieszkała w rzece Wiśle. Czasami wychodziła na brzeg, żeby rozczesać włosy... – Ada udawała, że rozczesuje lalce blond czuprynę. – Syrenka pięknie śpiewała i czarowała swoim głosem rybaków.

Ada odszukała drugą lalkę, której kiedyś obcięła włosy, podała ją Olkowi i powiedziała: – To będzie rybak. Ma na imię Wars.

- Ja mam go udawać?
  - Tak.
  - I co mam robić? – zapytał Olek.
  - Masz być zakochany – wyjaśniła Ada.
  - Ja?
  - Tak! Wars zakochał się w syrenie i uratował ją przed innymi rybakami. Oni zarzucili na nią sieci, bo chcieli ją zanieść królowi, żeby dostać dużo pieniędzy. Zatkali sobie uszy, żeby nie słyszeć jej śpiewu.
  - A co by się stało, gdyby usłyszeli?
  - Ten, kto ją usłyszał, wchodził do rzeki i już nigdy nie wracał. Zwykli ludzie nie mogą żyć pod wodą.
  - Wiem. Ludzie mają płuca, a ryby skrzela. Dzięki temu ryby mieszkają pod wodą. I ta twoja syrena też.
  - Ada przyniosła z kuchni pustą siatkę po cebuli, która przypominała sieć i wrzuciła do niej swoją lalkę.
  - Uratuj mnie, piękny rybaku, a zaśpiewam ci najpiękniejszą pieśń na świecie! – powiedziała.
  - Nie śpiewaj mi, bo wpadnę do Wisły i nie wrócę! Zatkalem sobie uszy – powiedział Olek.
  - Ojej! Już dawno wyjąłeś sobie zatyczki z uszu i dlatego jesteś zakochany. Taka jest legenda, a my się tylko bawimy. Ratuj syrenę!
  - Zakradnę się nocą, kiedy inni rybacy będą spali i rozetnę sieci. Będziesz mogła wrócić do Wisły.
  - Pospiesz się, bo nie mogę żyć długo bez wody! – pisnęła Ada.
  - Olek wypłatał syrenę z cebulowej sieci i powiedział:
  - Jesteś wolna. Możesz wracać do domu.
  - Dziękuję ci, dzielny rybaku? Jak masz na imię?
  - Olek.
  - Przecież się bawimy! – przypomniała Ada.
  - No dobrze... mam na imię Wars. A ty, jak masz na imię, piękna panno?
  - Jestem Sawa. Widziałam cię wiele razy na brzegu rzeki.
  - Przychodziłem tu łowić ryby, ale zawsze czekałem na ciebie. Jesteś taka piękna.
  - Och! Rybacy tu biegną! Zobaczyli, że mnie uwolniłeś! Nie wyjdę już na brzeg Wisły, chyba, że waszej wiosce będzie groziło wielkie niebezpieczeństwo. Wtedy was obronię! Żegnajcie! – Żegnaj! – powiedział Olek.
  - Przecież ty masz iść ze mną, bo mnie kochasz – przypomniała Ada.
  - Idę z tobą, Sawo! – zawołał Olek.
- Po chwili obie lalki wylądowały pod tapczanem, który udawał rzekę Wisłę.
- Ada opowiadała dalej:
- Wars i Sawa zniknęli pod wodą, i nikt ich już nie widział. Na miejscu wioski powstało miasto Warszawa, w którym mieszkamy – zakończyła.
  - Wiesz co, może pójdziemy w sobotę z mamą i tatą obejrzeć pomnik Syrenki nad Wisłą? Sprawdzimy, czy ma skrzela.
  - Mówiłeś, że byłeś tam z klasą.
  - Ale chcę iść jeszcze raz.
  - Hm... ty chyba naprawdę zakochałeś się w tej Sawie – zachichotała Ada.

• Rozmowa na temat opowiadania. R. pyta:

- *O czym dowiedziała się Ada w przedszkolu?*
- *Kto pomógł jej przedstawić legendę?*

5.Karta pracy, cz. 4, s. 29.

Rysowanie po śladach rysunku Syreny i fal.

6.Czytanie tekstu w książce.

[Książka \(s. 72–73\) dla dziecka.](#)

7. Piękny jest nasz kraj – twórcza zabawa plastyczna.

Zagadki pantomimiczne *Co można tam robić?*

Mapa Polski.

R. pokazuje na mapie określone rejony Polski; np.: *góry, jeziora, las, morze*. Prosi, aby dziecko pokazało, co można robić w tych miejscach,

Wykonanie pracy plastycznej.

Dla dziecka zdjęcia lub obrazki (wycięte z czasopism) przedstawiające różne miejsca Polski, pastele olejne, kredki, kartki, klej.

Zaproponowanie wykonania obrazka przedstawiającego miejsca, które dziecku się podoba, z jednoczesnym uchwyceniem różnorodności polskiego krajobrazu.

- Samodzielne działania dziecka; nakleja pośrodku kartki zdjęcie lub obrazek (wycięty z kolorowych czasopism) wybrany przez dziecko; dorysowywanie – według pomysłów dziecka – z każdej strony pastelami olejnymi lub kredkami brakujących elementów w taki sposób, aby z naklejonym elementem tworzyły jedną całość.

- Pochwalcie się proszę, swoimi pracami.

Milej pracy i powodzenia moje dzielne przedszkolaki.